

E 1893

Frinne Sånger.

Den första:

Sång om mordet på
Länsman Gawell o. fjärdingsman Norén,
som skedde den 1 Maj 1892 i Alfta (Helsingland).

Tvänne män nu döden fördat
I sin bästa mannakraft,
Dem Karl Erik Olofsson mördat,
Med det wapen som han haft.
Mördaren nu uti cellen
För begräta sina brott.
Icke glömmer han den qvällen
När de föll för tvänne flott.

Den andra:

Sång för blinda enkan Christina Ekbom.

Den tredje:

Skogsarbetarensvisa.

Författade af Frigge Rimfrost.

Obl! Efftertryck befras med laglig påföljd.

Tryckt i år och tomt 15 öre.

Den tredje:

Åsverkaren.

Inger vet hur ondt jag slita får — jan
 När i snön är djup och kölden svår — jan
 Så jag mig kan dräpa,
 Får jag gå och släpa
 Hela da'n i backar och i snår — jan.

 Tröjan röfwen är och skon har hål — jan
 Och jag saknar både trå och nål — jan,
 Gran flö är blifwen,
 Jag har tappat knifwen,
 Hur kan jag nu slöra fläck och svål — jan.

 Fläck och sluring är den kost jag får — jan,
 Och därofwanpa en kaffetår — jan
 Men för resten watten,
 Ta' mig hjelvwa katten,
 Då förlår ni nog hur påf jag mår — jan.

 Och mitt snus har nästan tagit slut — jan,
 Några hönor kasse i en strut — jan,
 Ar allt hwad som finnes
 Och om rätt jag minnes
 Sista busjen ligger i min strut — jan.

 Och i "lojis" är det fallt som hut — jan,
 Gleja väggar, snön går in och ut — jan,
 Och där invid gluggen
 Fryser ofta luggen
 Fast vid vägg på natten utan prut — jan.

 Då till lojs jag skulle gå en kväll — jan,
 Och jag skulle krypa under fäll — jan,
 Så var fallen frufen —
 Ta mig hjelvwa busen —
 Fast vid sängen — ja, då blef jag fäll — jan.

Men det wärsta hände mig en gång — jan,
 Se'n jag bott i skogen wintern lång — jan,
 Sulle jag till "marken"
 För att få en "stark" en,
 Men då shall ni tro det blef en fäng — jan.

Först så sörp jag upp hwarenda slant — jan,
 Mens de räcke giv det nog galant — jan,
 Men se'n de war flugna,
 Sparkades jag "flugna"
 Ut och så jag "stampade" min rock — jan.

Se'n já kom jag i ett lite' bråk — jan,
 Upp i staden i en liten falk — jan,
 Och så kom polisen,
 Den fördömda wisen
 Och tog fatt på mig, mitt stackars knäk — jan.

Men jag ga'n på torget så det hwen — jan,
 Så han trilla ned på fina knän — jan,
 Se'n tog jag på schappen
 Utas bara lappen,
 Nu det gälde att ha goda ben — jan.

På min flykt jag hann ej längt precis — jan,
 Förr'n jag stötte mot en ny polis — jan,
 Som mig högg i kragen,
 Sparka mig på magen,
 Se det lär så vara deras wiß — jan.

Nu till finlan bar det af burdus — jan,
 Nedom torget i ett litet hus — jan,
 Och där in jag slängdes
 I ett bås, som stängdes,
 Men det wärsta war jag sakna snus — jan.

Och nu sa di att jag böta skull — fan,
Att jag slagits, bråkat, warit full — fan.

Som jag salna' pengar
Så sa' "stadens drängar"
Att jag genast in på häktet skull — fan.

Sen jag setat der i fyra bar — fan,
Blef jag likvälv åter nykter Karl — fan,
Sen goodtemplar wardt jag
Och är detta hvar dag,
Rod och slantar har jag sedan hvar — fan.

